

Μία από τις μαύρες μέρες στην Ιστορία του συνδικαλιστικού κινήματος στην χώρα μας γράφτηκε χθες στο Καβούρι με την πραγματοποίηση του 37ου Συνεδρίου της ΓΣΕΕ.

Η κυβέρνηση εδώ και μήνες με την παρότρυνση των δυνάμεων του κεφαλαίου και σε αгаστή συνεργασία με τις δυνάμεις του εργοδοτικού – κυβερνητικού συνδικαλισμού σχεδίασαν μία πρωτοφανή αστυνομική επιχείρηση βάζοντας μπροστά τις δυνάμεις καταστολής ΜΑΤ – αστυνομία – ασφαλίτες ακόμη και σκάφος του Λιμενικού επιστράτευσαν διαμορφώνοντας ένα κλίμα αστυνομοκρατίας το οποίο θύμιζε την περίοδο που στην χώρα επικρατούσε αστυνομοκρατικό καθεστώς προκειμένου να επιβάλουν την νομιμοποίηση ενός συνεδρίου παρωδία το οποίο η ξεφωνημένη και ξεπουλημένη ηγεσία της ΓΣΕΕ επιδίωξε την επανεκλογή της με διαδικασίες φαστ τρακ μέσα από ένα όργιο νοθείας, εργοδοτικών παρεμβάσεων αλλά και αποκλεισμών διαμορφώνοντας ένα αποτέλεσμα με διάτρητες εκλογικές διαδικασίες με τις οποίες όχι μόνο επισφραγίστηκε η νομιμοποίησή τους αλλά και προέκυψε και σημαντική ενίσχυση των δυνάμεων του εργοδοτικού κυβερνητικού συνδικαλισμού ΠΑΣΚΕ – ΔΑΚΕ ενώ το κομμάτι του ΣΥΡΙΖΑ διασπάστηκε και εκλογικά συρρικνώθηκε....

Σε αυτή την αντιδημοκρατική εκτροπή το αστικό πολιτικό σύστημα την νομιμοποίησε επιβάλλοντας συνθήκες αστυνομοκρατίας στο εσωτερικό του συνδικαλιστικού κινήματος στην κορυφαία οργάνωση των εργαζομένων της ΓΣΕΕ.

Στόχος κυβέρνησης – κεφαλαίου – συστημικών κομμάτων ήταν και είναι το χτύπημα κάθε εργατικής και συνδικαλιστικής δράσης και αντίστασης ενάντια στην αντιλαϊκή τους πολιτική για να περάσουν τον οδοστρωτήρα των αντιδραστικών αλλαγών που είναι στην κατεύθυνση των συμφερόντων και της ατζέντας τους στις εργασιακές σχέσεις, στο κοινωνικοασφαλιστικό, στις ΣΣΕ, στις ιδιωτικοποιήσεις, στους πλειστηριασμούς και στο σύνολο των εργατικών και λαϊκών δικαιωμάτων.

Η αστικοποιημένη συνδικαλιστική γραφειοκρατία στην ΓΣΕΕ η οποία υπηρετεί πιστά το δόγμα της ανταγωνιστικότητας και της κερδοφορίας του κεφαλαίου είναι απόλυτα προσηλωμένη και φανατική οπαδός του ευρωενωσιακού μονόδρομου, στα πλαίσια της κοινωνικής της συμμαχίας αναλαμβάνει το “θεάρεστο έργο” αυτή την αντιδραστική πολιτική να την αναπαράγει στους εργαζομένους επιβάλλοντας σιγή νεκροταφείου προκειμένου να ευοδωθούν οι κοινοί σχεδιασμοί κυβέρνησης – κεφαλαίου.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα επιβεβαίωσης αυτής της γραμμής αποτελεί πρόσφατα η στάση της πλειοψηφίας της ΓΣΕΕ και η ξεδιάντροπη απεργοσπαστική δράση στο νομοσχέδιο για το ασφαλιστικό ενώ αντίστοιχα δείγματα γραφής έχει να επιδείξει πολλά ακόμη στο πρόσφατο παρελθόν.

Οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ επέλεξαν την τελευταία διετία να αναδείξουν τα υπαρκτά προβλήματα που αφορούν την εκτεταμένη νοθεία που γίνεται σε διάφορες συνδικαλιστικές οργανώσεις με πρωταγωνιστές στελέχη του μπλοκ του εργοδοτικού – κυβερνητικού συνδικαλισμού, την αποκάλυπτη εργοδοτική παρέμβαση στο εσωτερικό των συνδικάτων και των εκλογικών τους διαδικασιών καθώς επίσης και όλες εκείνες τις περιπτώσεις από τις οποίες αποδεικνύεται ότι στελέχη επιχειρήσεων φιγουράρουν στις γραμμές και στις ηγεσίες των συνδικαλιστικών οργανώσεων και στο σύνολό τους διαμορφώνουν εκφυλιστικά – διαλυτικά φαινόμενα με τα οποία κεφάλαιο και η εκάστοτε κυβέρνηση διαμορφώνουν ένα ασφυκτικό πλαίσιο ελέγχου και υποταγής στις δικές τους στρατηγικές σε πολλές οργανώσεις και

ταυτόχρονα σήκωσαν ψηλά την σημαία περί εξυγίανσης, ανασυγκρότησης και αντεπίθεσης με το “ξεκαθάρισμα” - αντιμετώπιση αυτών των φαινομένων που έθεσαν στην ατζέντα τους για το εσωτερικό του συνδικαλιστικού κινήματος.

Κατ’ αρχήν να υπογραμμίσουμε ότι αυτά τα φαινόμενα δεν αποτελούν νέα δεδομένα που εμφανίστηκαν την τελευταία διετία στο εσωτερικό του συνδικαλιστικού κινήματος. Η νοθεία αποτελεί ζήτημα που απασχολούσε συνέδρια οργανώσεων και της ΓΣΕΕ τουλάχιστον την τελευταία 20ετία, το ίδιο αφορά και την εργοδοτική παρέμβαση στο εσωτερικό του κινήματος. Παράδειγμα ΓΣΕΕ - Ε.Κ.Πειραιά - ΠΝΟ και άλλες οργανώσεις όπου τα ζητήματα αυτά ταλανίζουν πάνω από 30 χρόνια.

Επίσης “οι μαϊμουδιές” στην κατασκευή και διαμόρφωση εκλογικών αποτελεσμάτων υπάρχουν και στον χώρο των οργανώσεων του ΠΑΜΕ σε διάφορα κλαδικά και περιφερειακά σωματεία και κυρίως εκεί που επικρατούν δικές τους μονοπαραταξιακές διοικήσεις.

Χωρίς να ταυτίζουμε τα φαινόμενα αυτά στην έκταση και στις διαστάσεις του εργοδοτικού μπλοκ, σε κάθε περίπτωση πρέπει να επισημάνουμε ότι ουδέποτε το ΠΑΜΕ την τελευταία τριετία έθεσε ένα πλαίσιο θέσεων στο εσωτερικό του κινήματος το οποίο με όρους δημοκρατίας, διαφάνειας και πολύπλευρου ελέγχου να αντιμετωπιστεί αυτό το άθλιο φαινόμενο.

Η γραμμή αυτή τέθηκε σε ισχύ όταν το ΠΑΜΕ αντιλήφθηκε ότι οι “πολυμήχανες - ευρηματικές” δυνάμεις του εργοδοτικού συνδικαλισμού έχουν προχωρήσει με ραγδαίους ρυθμούς διαμορφώνοντας αποτελέσματα τα οποία ανατρέπουν τους συσχετισμούς και μέσα από αυτό το σάπιο “σύστημα” το ίδιο θα είχε στο επικείμενο συνέδριο της ΓΣΕΕ μειωμένες τις δυνάμεις του σε έδρες....

Στην συνέχεια δρομολόγησε μια στρατηγική σε πολλές οργανώσεις επιβάλλοντας “μπλόκο” στις συνεδριακές διαδικασίες για την αποκατάσταση της νομιμότητας...

Αυτή η γραμμή δεν είχε χαρακτηριστικά που να στηρίζονται πάνω σε αρχές που πολυδιαφήμιζε, ενώ στην συνέχεια προέκυψαν αντιφάσεις, υποχωρήσεις και αυταπάτες με τις οποίες αυτή η τακτική φάνηκε ότι εξυπηρετούσε αποκλειστικά την διαμόρφωση ευνοϊκών συσχετισμών για το ίδιο...

Παράδειγμα η Ομοσπονδία Ιδιωτικών Υπαλλήλων που μετά το ναυάγιο του Συνεδρίου προσέτρεξε πρώτο για διορισμό μονοπαραταξιακής διοίκησης από την αστική δικαιοσύνη, όπως επίσης η συμμετοχή του στην διορισμένη δικαστικά διοίκηση της ΓΣΕΕ....

Ταυτόχρονα όλη αυτή την περίοδο η λεγόμενη ταξική αντιπαράθεση με το εργοδοτικό γραφειοκρατικό συνδικαλιστικό κατεστημένο της ΓΣΕΕ ήταν και παραμένει η διαφοροποίησή του με συμβολικές διαμαρτυρίες και δράσεις.

Την ίδια περίοδο αρνείται πεισματικά το άνοιγμα στα υπόλοιπα τμήματα του ταξικού εργατικού κινήματος και πολλές φορές συμπεριφέρεται ως ιδιοκτήτης του ταξικού κινήματος πετροβολώντας τις δυνάμεις αυτές και εκεί που μπορεί βάζει το χέρι του για αποκλεισμούς αυτών των δυνάμεων.

Αποτέλεσμα αυτής της πολιτικής του ήταν η αμαχητί παράδοση, μια ακατανόητη συνθηκολόγηση στο ίδιο το συνέδριο παρωδίας στο Καβούρι, στο οποίο κινητοποίησε πάνω από 2000 εργαζόμενους έξω από τον αστυνομικοκρατούμενο χώρο οι οποίοι από τα ξημερώματα και όλη την μέρα βροντοφώναζαν με πάθος, δύναμη και αποφασιστικότητα ότι η νοθεία, η καταστολή, η εργοδοτική παρέμβαση δεν θα περάσει και μέσα η ηγεσία του ΠΑΜΕ αποδέχθηκε και νομιμοποίησε τις άθλιες μεθοδεύσεις της ομάδας Παναγόπουλου - Κιουτσούκη - ΣΥΡΙΖΑ...

Μένει αναπάντητο το κρίσιμο - φλέγον ερώτημα γιατί αποδέχθηκε αυτή την ταπεινωτική ήττα και παραδόθηκε άνευ όρων.....

Με την ηττοπαθή αυτή τακτική ανέτρεψε πλήρως όλο τον δικό του σχεδιασμό του προηγούμενου διαστήματος, νομιμοποίησε ντε φάκτο και ντε γιούρε τα αίσχη, τις νοθείες, τον γνωστό Καραγεωργόπουλο, τον κατασκευασμένο συσχετισμό και το χειρότερο όλων επέτρεψε τον αποκλεισμό αντιπροσώπων του όπως του Εργατικού Κέντρου Πάτρας το οποίο είναι από τα πιο ζωντανά αγωνιστικά κέντρα της χώρας και το οποίο είχε συγκρουστεί με τον Καραγεωργόπουλο και τις μαφιόζικες συνδικαλιστικές του πρακτικές!!!

Αποκορύφωση αυτής της γραμμής ήταν στελέχη του ΠΑΜΕ, απαντώντας στις θέσεις μας για μη νομιμοποίηση του συνεδρίου - φιάσκου, τις χαρακτηρίζαν ως ανεύθυνες, τυχοδιωκτικές, επιζήμιες και επικίνδυνες για το κίνημα!!!

Οι εκπρόσωποι της “Ταξικής Εργατικής Συσπείρωσης” έγκαιρα τοποθετήθηκαν σχετικά με το επικείμενο συνέδριο του οποίου τον χαρακτήρα και προσανατολισμό αποκάλυψαν όπως επίσης το “στήσιμο” στην διαμόρφωση των συσχετισμών από πλευράς ηγεσίας της ΓΣΕΕ σε συνδυασμό με την ωμή παρέμβαση των δυνάμεων καταστολής και την προφανή καταπάτηση κάθε έννοιας δημοκρατίας με την παρουσία εντός και εκτός του συνεδρίου της αστυνομίας, προέκριναν ως μόνη επιλογή την αποχώρησή τους από το συνέδριο - φαρσοκωμωδία και την μη νομιμοποίησή του, για το οποίο πιστεύουμε βαθύτατα ότι δεν θα έχει το αποτέλεσμα που αυτό διαμόρφωσε, την αποδοχή της συντριπτικής πλειοψηφίας των εργαζομένων.

Παρά τις δυσμενείς αυτές εξελίξεις το αγωνιστικό ταξικό κίνημα πρέπει να βρεθεί στην πρώτη γραμμή του αγώνα από σήμερα για τα εργατικά προβλήματα, τις διεκδικήσεις και τα δικαιώματά του.

Η επόμενη μέρα για τα οξύτα προβλήματα των εργαζομένων, η νέα επίθεση που εγκαινιάζει η κυβέρνηση με το ιδιώνυμο στις συγκεντρώσεις (όπως προηγούμενα ο ΣΥΡΙΖΑ με τους πλειστηριασμούς) αναδειχνει την ανάγκη δημιουργίας ενός νέου κέντρου αγώνα που θα σχεδιάσει, θα οργανώσει, θα συντονίσει την πάλη όλων των αγωνιστικών δυνάμεων για να μην περάσει η αντιλαϊκή πολιτική κυβέρνησης - κεφαλαίου - Ε.Ε.

Σε αυτή την κατεύθυνση θα μείνουμε αφοσιωμένοι με σταθερότητα, συνέπεια και αποφασιστικότητα.

**Οι αντιπρόσωποι της Ταξικής Εργατικής Συσπείρωσης
του Εργατικού Κέντρου Πειραιά**